

Szerkesztőség és kiadó hivatal:
M O C S.

Mindenemű kézirat,
evél. hirdetés elfogadá-
sára, az előfizetési díjak
és hirdetésösszegek besze-
désére egyedül illetékes

„Mezőségi Híradó”
szerkesztősége Mocs.
Kéziratot nem adunk vissza.

MEZŐSÉGI HIRADÓ

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Dániel Géza. Főmunkatárs: Orbán Ferenc

Előfizetési ár;
Egész évre 8 koroea
Félévre 4 „
Negyed évre . 2 „
Egyes szám ára 20 fi

Hirdetések díjszabás
szerint.

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Még valamit.

Nem tudom levenni szememet a Mezőségről, erről a mi sajátos kis világunkról. Földje jó termő talaj és mégis mennyi a koldus-tarisznya. Szegénység ri le az arczokról, nyomor kandikál ki a két araszos ablakokból s a legkevesebbre fokozott igény akár az udvaron, a gazdaság körül, akár a lakóház kezdetlegesen primitív berendezésében. Pár négyszögméter a lakóház ürtartalma, mi 6—8, vagy még több tagu családnak ad otthont. Jöjjenek ide a modern hygienia emberei és lássanak csodát. Nyáron összeverik sárból, szalmatörmelekből a hajlékot s a hűvös őszi éjszakákon már egész család megfér benne. Nem sporadikus jelenség ez minálunk, hanem közös vonás. A lakosságnak 10%-a sem hederít a hygienia törvényeire. Jól is teszi. Ugy gondolkozik, hogy Isten adja az egészséget és csak Ő veheti azt el. No meg abban is van valami igazság, hogy jól sem esnék sem az apróságnak, sem a darabosának, ha homloka nem érintené a felső gerendát, mielőtt elkölti a málét. Ne gunyolódjék senki a sorssal. Kimérte kinek-kinek az ő utait. A kínai sokszor érinti homlokával a földet. Hát a mezőségi lakos is veheti valamelyes hasznát az ő tulajdon homlokának. Egyébre nem igen használja. Két izmos karjára, munkás kezére utalta

végzete. Azt tartja: gondolkozzanak az urak és süssenek ki valami okos dolgot, azért jártak iskolába. Igaz.

Jó órában legyen mondva, ezt a szegény népet bizonyára elhagyatottságára való tekintettel, Isten különös gondozásában részesíti. Nem manával táplálja, nem öröme kél és csak falócára fekszik, de azért mégis megelégedett, hiszen meg van nála a legnagyobb földi kincs, a jó egészség. Nem a jó ivóvíz, nem is a lakás, az utcák és köztetek minta tisztasága, nem is az ózondus hegyi levegő, a kellő táplálkozás, hanem, hanem . . . mondja a ki tudja, avagy aki sejti, mi is teremti meg nálunk ezt az irigylésre méltó állapotot? Bizony, ha Isten nem viselné gondját a mi szegény néposztályunknak, aligha jutna még morzsa is máshonnan. Pedig úgy áll a dolog, hogy bármelyik pillanatban eljuthat ide is a pusztító kór csirája. Szent Isten. Minő aratása is lenne a fagyos kezű, zörgős csontu kaszásnak. Elfogadására, vagy éppen ellentállásra sehogyan sem vagyunk berendezkedve. Ha egyszer bevette magát a bacilus a fülledt levegőjü viskó négy fala közé, hatóság legyen, mi onnan kiűzi. Elgondolom a kapkodást, hogy milyen is lehetne. Vagy talán nem is lenne. Gyorsabb mozdulatot, egy kis elevenséget, életrevalóságot itt még elgondolni sem könnyű. Hová is tenénk egyetlen ragályos beteget is?

Kórházzá alakítanók a községházát. Igen — igen, de ha nincs községháza. Az a bíró uramé, honnan őt épen a tulajdonjog értelmében nem lehet ki-parancsolni. Talán az iskolába? Ezt meg magasabb hatalmak nem engedik. Mi lenne hát a szegény beteggel, mert halála előtt eltemetni lehet ugyan, de nem szabad.

Eleddig úgy sem sokat gondolkoztunk ilyesmikről. Ha gondolkozásunk szervét, majd munkára irányítjuk, — éj ember az örömtől — az a kipihent erő, a pihent agynak ereje valami felséges dolgot fog produkálni. Ne csavarogjunk tehát a bizonytalanság fekete mezején és ne építsünk légvárakat, akarom mondani járvány-kórházakat s ne keressük a községi háztartáshoz tartozó, elhulló állatok elföldelésére szolgáló helyeket, hiszen udvarokon, apró kertek szögleteibe könnyebb is, meg kényelmesebb is az elhantolás. Rosz szokás, utálatos félszegség biz' ez, hanem azért általánosan üzik. S ha még mindenki hozna bár ilyen áldozatot a közegészség érdekében. Dehogy hoz. Emlékszem a közel multról eklatáns esetre. Halomra hullott a baromfi, mert vész ütött ki. Hat lépés után baromfi hullája akadt az ember lába elé. Elpusztult a jó része, nem kukorikol a kakas és nem ennivaló a csirke? Zsupsz! Ki vele az utcára. Az ugys mindnyájunké, tehát az apró lábas jószágé is. Tudom,

A „Mezőségi Híradó” tárcája.

Ilona napján.

A mit elmondok mese . . . bűbájosan szép mese . . .

Messze, messze az Operenciás tengeren is tul fekszik egy ősi rengeteg. Százados fáinak lombkoronái között nem hatol keresztül a forró napsugár, madarének nem zavarta még föl misztikus csöndjét s halandó ember nem járt erre még sohasem. Távolság a világ vásári zajától, távolság a hű emberekől ebben az ünnepélyes csöndességben gyűltek össze a tündérek minden évben királynőjüknek, Tündér Ilonának neve napján. Máskor kint jártak a világban, a halandó emberek között. De ha mulni kezdett a nyár rekkenő melege és a mikor az első elsárgult falevél zizegve hullott le a fehér őszi rózsák közé — föl-kerekedtek mindannyian és sietek vissza hazájukba, az ősi rengetegbe, hogy ünne-

peljenek s hogy elmondják, elpanaszolják egyik a másiknak a halandók között szerzett tapasztalataikat . . .

Együtt vannak már mindannyian — csak Tünde késik még valahol.

De megjön ő is.

Fáradtan, de hódoló tisztelettel áll meg Tündér Ilona előtt s lassan, alig hallható bugó hangon, mely hasonló az ősi rengeteg susogásához — beszélni kezdett:

Kint jártam a világban, a halandók között, hogy teljesítem azt a kötelességet, a mit reám bízál Felséges királynőm! De fáradozásaimat nem koronázta a siker, mert az emberek gyarlók, hiúk és önzők — s kivesző félben van nálok mindaz, a mire Te és hivedid tanították őket . . . Most itt vagyok Felséges Királynőm; visszajöttem ide a mi csöndes birodalmunkba úgy, hogy többé vissza se menjek a halandók világába. Itt nyugodtan lehetek; ide nem hallatszik el az élet vásári zsibongása, itt nem zavar az embereknek konvencionális beszéde — itt nem hallok kifogástalan

udvariassággal, csinált szeretetreméltósággal, számító színészieskedéssel elmondott hazugságokat — nem hallom az elragadtatás hangján elmondott bókákat, hogy aztán hát mögött egymást lesajnálják s egymás becsületét bemocskolják — itt uem marakodnak a szemem láttára elveket hirdetve, jelszavakat lobogtatva egyedül a pénzért; nem látok törpe nagyságokat, üres affektáló figurákat — nem látok elégtelenséget, rut önzést, léhaságot, nem látok könnyelműséget, felületességet, állatias telhetetlenséget, nem látok — bünt . . . Visszajöttem, hogy itt a csöndben, a magányban feledjem el örökre azt, a mit a halandó emberek között találtam . . .

Tünde keresztbe fonta karjait és mélyen meghajolt a királynő előtt s ezzel a kihallgatás véget ért. Mindannyian helyeslőleg vették tudomásul Tünde jelentését s elhatározták, hogy sohase fognak többet a halandó emberek közé menni . . .

Az ősi rengeteg misztikus csöndjét ezután lassan-lassan betöltötte az aeol-hár-

hogy a hatóság üldözi az ilyen viszszaélést. Annak sincs ezer szeme és ha rá is akad a tényre, annál nehezebben a tettesre.

Itt csak a nép ép érzéke teremthet tűrhető állapotokat. De honnan vegye az ép érzéket, ha rondaság környezi kint is, bent is. Jó lesz vigyázni és hovahamar rendhez, tisztasághoz szoktatni az attól nagyon is elvadult népet, mert errefelé nincsen kórház, és ha csak egy fejjel is előzi meg a kór a mocsai kórházat, nagy baj lehet abból.

Változás.

Semmi sem állandó, egyedül csak a változás. A szépség elmarad, a nyár elmúlik, a fa kidül, a vár összeomlik. Csupán a változás állandó.

A fűszálról a kőszirtig minden élő és élettelen tárgy mindennap változik.

Ma nem azok vagyunk, a kik tegnap voltunk és holnap megint mások leszünk.

Meit vagy hizunk, vagy fogyunk, vagy fejlődünk, vagy visszaessünk, vagy erősödünk, vagy visszaesünk, vagy gyöngülünk.

Állandóság tehát nincsen. A kik figyelemmel kísérik az életet, azok naponként látnak változásokat.

Sajnos, de igaz, hogy itt minálunk sok tekintetben, sok helyen nincsen változás s az ösiességet látjuk még mindig szemünk előtt. Soktól hallottam már azon kijelentést, hogy: a Mezőség 100 évvel hátrább áll a fejlődés tekintetében.

Most is ép azok a kidült-bedült oldalú törpe, egészségtelen bűzös viskók vannak, mint a 17-ik században. A rend és szép iránti érzék még csak a 6—8-ik százalékára fejlődött.

Ha ki megyünk egy magaslatra és szép jel nézünk, ép úgy látjuk a dombokat, hegyeket, mint ez előtt ötszáz évvel, a hogy néztek ki. Csupaszok, sárgulnak, omlanak és a vízmosások haszontalan műveleteit láthatjuk.

Milyen hasznos cselekedet lenne, ha az illető birtoktulajdonosok műveltetés alá vennék.

Körülbelől többet érne, mint a szalon képességük fejlesztése, mert az őszi-tavaszi munkahiány idő alatt egy kis keresetbe juthatna a becsülést érdemlő szegény nép, s az alatt nem ülne tétlenül otthon vagy a korcsmában, hanem maga-magának s az illető tulajdonosnak is hasznot hajtana.

Milyen szépen nézne ki valami szőlőhegy, gyümölcsös vagy erdő a kopár területek helyett.

Forgalmasabb, gazdaságosabb jobbilletet szülné mindjárt a változás.

Jártam egy néhány község közötti közlekedési úton s az is ép olyan, mint a nagyon régi időben. Öt-hat méter szélességű útvonalon van 1 és fél, 2 méteres hid, hol ha szembe jön egy másik szekér: messziről meg kell állni, míg az keresztül megy. Éjjel járni — Isten ments — olyan helyen, sem a hid sarkánál, sem a meredek út oldalán egy kerék vető sincs. Egész életveszélyes. Hogy mire való az az idélen fukarság, azt jó lenne megtudni.

Ottan vannak a nagy erdők, munkás tulságosan sok van, olcsó napibér és mégis annyira sporólnak, nem veszik tekintetbe mennyi szerencsétlen balesetnek az okozója a hanyagság és a változatlanlanság.

Tekintsünk még másfelé: Nap-nap után egyik szegény koldus a másiknak adja a kilincset. Csoda számba megy és igen elítélendő ilyen nagy terjedelmű helyen, hol egy-két ezer teljesen szegény koldus van, hogy nincsen egy őket befogadó javító vagy foglalkoztató menház.

Már jó régen gyűjtik a szegény alapot és sehol nem lehet látni a nyomát. Emberségtelen, sajnálatos dolog, hogy e tekintetben sem történik változás.

Hol itt, hol ott hallunk lopásokat, betöréseket. A rossz erkölcs kifejlődik és a gazdagnak is veszélyessé válik a tulajdona.

Az említett intézmény még megszűntetné száz, meg száz járvány betegség terjedését, mivel a-zarándokló koldushad nem járna házról-házra, faluról-falura.

Hozzá szoknának a munkához, nem terjesztenék tovább a züllést; hasznos munkát végezhetnének, mi szintén áldás lenne a mezősegi közönség részére s nagy lendület lenne az által is.

Azt hiszem, nem vétek, ha kimondom, hogy azok a társadalom felett rendelkező

vezetők és intézők, káros mulasztást követnek és követnek ezen intézmény mellőzésével.

Készüljünk elő egy jobb életre, a melyben tisztultabb társadalom kell, hogy a jövő intézését kezébe vegye.

Csak így lesz jobbillet, ha lesz változás.

Pergő Kálmán.

HIREK és VEGYESEK.

Emlékeztető.

Szombat, aug. 26. Zefirin p. vt. Vasárnap, aug. 27. Kal. József. Hétfő, aug. 28. Ágoston pk. Kedd, aug. 29. Ker. szt. János J. v. Szerda, aug. 30. Simai Róza. Csütörtök, aug. 31. Raimund hv. Péntek, szept. 1. Farkas pk. Szombat, szept. 2. Jusztyusz pk. Vásárok: szept. 1. Kolozsvár.

— **Szent-István napja nálunk.** Jól esik tapasztalnunk, hogy nagy nemzeti ünnepeinken intelligenciánk és népünk a magyar szív lelkesedésével és a magyar lélek odaadó őszinteségével ünnepel. Szent-István király napját a nagy király emlékéhez és édes hazánk nevéhez méltóan ünnepeltük mi is. Az ünnep központja a mocsai plebánia templom volt, hová az ünnepélyes isteni tisztelet kezdetéig impozáns számmal vonult fel a helybeli hivatalnoki kar és a közönség. A máskülönbén tágas, szép templom zsufolásig megtelt. Szent-mise előtt a helybeli plebános hazaszeretettől izzó szent-beszédben méltatta Szent-István királynak, a keresztény Magyarország megalapítójának emlékét. Az ünnepélyes szent-misé — szentség-kisérettel — ugyancsak ő mutatta be. A főszolgabírói hivatal a főnök vezetésével teljes számban jelent meg. Ott volt a járásbíró, csendőrség, iskola igazgatóság, közjegyzőség, postatávirda stb. Vidékről is tömegesen jöttek be s egy szívvel és lélekkel imádkoztunk édes hazánk boldogságáért.

— **A mocsai augusztusi vásár.** A tartós és nagyfokú szárazság idején aggódva gondoltunk arra, hogy az abnormis meleg a felhajtó vásárt nagyban befolyásolja. Szerencsére a vásár kezdete előtt tartós eső esett, mi némileg segített az előre látható vízhiányon. Aug. 16-án már kora délután tömve volt eladásra szánt állattal a

fának édes, fülbemászó hangja s a tündérek tánczra kerekedve, ünnepelni kezdték Tündér Ilonának nevenapját.

Ott voltak mindannyian a gnómok, dryádok, nymphák és satyrok.

Eddig tart a bűbájos mese, a mi ezután következik: valóság.

* * *

A mezősegi s közelebből a mocsai intelligenciának számottevő részét hívta össze f. hó 17-én estére vendégszerető házához méltóságos özv. Hosszu Józsefné szül. tinkovai Matskásy Ilona ur asszony. A kik a meghívottak közül részt vettek — egy kedvesen és kellemesen eltöltött estének vitték magukkal emlékeit. Az izletes vacsora alkalmával — melynek frapáns felszolgálásában nagy érdeme van a két házi leánynak Miczukának és Ferikének — társadalmunknak egyik köztisztviselője és szeretetben álló tagja Táby Elek

ügyvéd ur igazi ethikai érzékre valló, magas szárnyalású pohárköszöntőjében megemlékezve a nőről, mint eszményről — üdvözölte a derék házi asszonyt abból az alkalomból, hogy leányai s unokái körében ülheti meg névünnepe. Vacsora után ropogós csárdást huzott a cigány. A fiatalok, a „mocsai arany ifjuság” se késett soká. A táncot a két házi leány Miczuka Rácz Viktorral és Ferike Dániel Gézával kezdte meg. Csakhamar vidám párokkal telt meg a nagy ebédlő.

... Járták a keringőt édes andalgással — úgy mintha csak a tündérek járnak ott, messze, messze túl az Operenciás tengeren is — az ősi rengetegbe, a tündérek hazájában ...

... A levegő telve volt mámorító illattal, lágy suttogással ... És a keringő csak szólott, szólott ... Egy magas, barna ifju

lejtett édesen, szerelmesen egy büszke buzavirágkék szemű leánynyal ... A terem egyik szögletében merengve nézi őket egy másik leány s lelkéből előtör a sóhajlás — ábrándjain visszatér a multba ahoz a sebhez, melyet most megint föl-tépett az emlékezet ...

A tánc sokáig tartott. A mikor az első napsugár megjelent az ég peremén — akkor távozott el a társaság, a mindennapi élet mogorvasága elűzte a lélekből a ragyogó illúziót, de az est emléke mindig élni fog a szívben.

A jelen volt hölgyek névsorát is ide jegyezem:

Ajtay Gyuláné és leányai Ilonka és Puka, Ajtay Péterné, Bocskor Irma, Judit és Berta, Gál Jenőné, Hosszu Gyuláné és leányai Piroska és Pletta, Hosszu Teofilné, Kovács Gerőné és leánya Böske, Mayer

terjedelmes barompiac. Az egész állományon meglátszott, hogy tápláló volt a legelő és bőséges a takarmány. A kínálathoz a vevő sem hiányzott s gondolni lehet, hogy forgalmas volt a vásár. Különösen szedték a járom alá kerülő tulkokat. Igás állatnak, növendék tuloknak és tejelő állatnak is hamar akadott vevője. Szokatlan árakat kértek és fizettek is az állatért. Ha kit megtévesztett az árakban észlelhető túl magas kínálat, aligha meg nem bánta az eladást, mert csere-haszonra hasztalanul számított bárki. A vásárt az alábbi számadatok uralták:

Ökör párja . . .	1000 koronáig
Tulok párja . . .	500 „
Tejelő tehén . . .	300 „
Meddő tehén . . .	220 „
Borju	130 „

A gazdaközösségnél a múlt évi kiadás így némileg megtérül, de ki éppen a takarmányhiány miatt tudott állatait, vajmi nehezen pótolhatja a hiányt. A lóvásár is forgalmas volt s a máskor lekicsinyelt, igára alkalmas állatokért is könnyedén fizettek 150—160 koronát és még többet is. A sertés ára hallatlanul emelkedett. 6—8 hetes malac párjáért 40 koronát is fizettek. Csak a csacsinak nem jön meg az ársíója. Tulságosan sok volt a mocsai piacon. Ha fogynának, úgy is még elég maradna. A kirakóvásár napja is élénk és forgalmas volt. Csak úgy hömpölygött sátrak közei a hatalmas tömeg. Csakhogy vége lett valahára. Nemcsak az embert, de az állatot is sajnálni lehetett, mert a tikasztó melegben alig lehetett vízhez jutni.

— **Az érdem jutalma.** A földmívelésügyi miniszterium Stán Ananiás budatelki gör. kath. tanítót a Magyar Földhitel-intézet által kitűzött 23 pályadíj közül egyikkel, 200 koronával és elismerő oklevéllel jutalmazta meg, mint községi faiskola kezelőt. Örömmel ujságoljuk e hirt és egyben elismeréssel adózunk a derék tanítónak. Vajha mindenhol így lenne, hogy ilyen és nem más irányú velleitások foglalják le a nemzetiségi tanítók idejét. Több haszna van ebből a tanítónak, a községnek és a népnek. Egyben kifejezést adunk ama tudatunknak, hogy a Mezőségen mindenhol alkalmas és szakavatott kezekben van a községi faiskolák kezelése. Tavalgy Benczédi János áll. isk. igazgatót — Mocs — most faiskola felügyelő — és a bonczhidai tanítót érte hasonló kitüntetés. Gratulálunk.

Irén, Ugron Györgyné, Táby Elekné és leánya Magduska.

Eddig tart a valóság, a mi ezután következik, az megint csak mese . . . bűbajosán szép mese . . .

* * *

Messze, messze az Operenciás tengeren is tul, az ősi rengetegbe a tündérek még mindig mulattak s Tünde már elfeledte, hogy a halandók gyarlók, hiuk és önzők . . . Az aeol-hárfának hangja töltötte be a misztikus csöndet s a tündérek táncra kerekedve ünnepelték királynőjük nevenapját:

Ott voltak a gnómok, dryádok, nymphák és satyrok . . .

Mocs, 1905. aug. 21.

Amicus Juventutis.

Csak előre. Ha minden oldalról felkaroljuk a nép ügyét, apránként oszlik a homály. Itt kétszeresen szükséges az ilyesmi. Sok a befásításra alkalmas terület s jó gyümölcs-termő a talaj. A nép is kedvet kap s apránként oly ismereteket sajátít el, minek nem maradhat el a haszna.

— **Fognak a honvédek,** mint a magyar szabadságharcz vitéz katonái. Aug. 18-án temettük el Mocson Lukácsi József 48-as honvédet 83 éves korában. Sokszor beszélt a tüneményes napokról s ilyenkor megfellekedve előrehaladt koráról, lelkesedéstől csillogott az öreg szempár. Községünkben még két katonája van 48-nak, Ferenczy György kir. bírósági végrehajtó és Virág Dani, kinek nevére tán rá se ismernek a mocsaiak, mert ő mindenkinek Dani-bácsi. Mindketten életerősek és bizonyára még évek hosszú során át fognak minket emlékeztetni a magyar vitézség legszebb napjaira.

— **Szerencsétlenség.** Egyik mezősegi — hozzánk közelfekvő községben — vigan burrogott a benzinmotoros cséplő gép. A géprakó vigyázatlanságának megadta az árát. Félállát elkapta a beszívó szerkezet s a szószoros értelmében összeroncsolta. A szerencsétlent iszonyu fájdalommal a kolozsvári Karolina kórház sebészeti osztályára szállították operálásra.

— **Ilona napja.** Ne vegyék rossz néven tőlünk Mocs szép leányai és asszonyai, ha aug. 18-át csak most méltathatjuk pár sorban. Van tudomásunk a bensőséges családi ünnepekről, meg az elhangzott sok jó kívánságról is. Hadd csatoljuk azokhoz a miénket is, kívánjuk, hogy Szent-Ilona napján még sokszor köszönthessék őket: a család és a tisztelő környezet.

— **Ökemének váltót adtam.** Az egyik mezősegi állami telepen történt az alábbi mulatságos eset. L. L. megtakarított pénzén sertéseket és teheneket vásárolt, azonban nem igen kedvezett neki a szerencse, mert sertései elhullottak, teheneit pedig takarmányhiány miatt el kellett adnia. Két tehenét az egyik telepes vette meg, de készpénze nem lévén, megfelelő értékű váltót adott értük. A telepes azonban szerencsésebb volt, mert a teheneket nem sokára eladta mintegy 89 korona nyereséggel. Minthogy a telepes az államnak telepdíjjal tartozott, a szerencsés vásár után elment a telepfelügyelőhöz és kifizette tartozását. A felügyelő tudomással birt arról, hogy az eladott teheneket L. L.-től hitelre vásárolta, megkérdezte tehát a telepest, hogy hát L. L. urnak nem fizet. „Nem — felelte a telepes nagy flegmával — hiszen ökemének váltót adtam.”

— **Komédia.** Nagysármáson felütötte sátrát a piros-sapkás komédia társaság. Nagy dobbal és szárny-kürttel adta tudtára a megjelenését. Szegényeknek nagyobb komédia az életük, mint a játszásuk.

— **A korpádi asszony és a komédiás.** A vásárról szóló beszámolásunk hiányos lenne, ha a korpádi asszonyt is meg nem emlitenők. Ugy történt valójában, hogy ez a korpádi némbér — vagy mondjuk fejér-nép — itt minálunk a kirakó vásár napján nagy kavardást okozott. Előzménye, meg következménye is van a dolognak. Egyik korpádi amazon anyósához szállította az ő kis porontyát, az ő és ura szemefényét. Juon látni akarja Juonyikát és nem leli. Dul-ful, keresi az asszonyt. Most jön a

mocsi vásárról s félvállról, foghegyről ujságolja, hogy ő a komédiásnak adta, illetve a mocsai vásáron sátorozó komédiásnak jó pénzért eladta Nyikát. Nyika pediglen a nagymama oldala mellett aluszik. És készült a hadi terv. Korpádnak minden szálmakalapos, piros pántlikás legénye, fiatal házas embere be volt avatva. Mennek a vásárra és kimentik, visszavivják a kis Juont, a nagy Juon szemefényét. Ezt annál inkább meg kell tenni, mert egyik korpádi vénasszony látta is Juont a komédiásné ölében. Jobb képin egy kereszt, bal képin egy kereszt, szóval össze-vissza van faragva. A dob elnémul, a trombita nem szól, mert az egész Korpád népe átront a vitorla vászon kerítésen s üti a komédiást, annak feleségét és követeli a pénzen vett gyermeket. Uramfia! Dehogy adna pénzt szegény ilyesmiért. Bár a magáéinak kereshessen valamit. A csendőrség csak nehezen tudta kiszorítani a feldühödött tömeget. Szép az összetartás és a fajszeretet. Hanem valami kevés sütnivaló is elférne. Nem vagyunk juhok. Ha a korpádi némbér a kutba ugrott, vagy csak markirozta, kár volna az egész Korpádnak utánna rohanni. Valamelyes nevelés jó lenne az oláh népnek is.

— **Halálos verekedés.** Mezőczikud községben párját ritkító kegyetlenséggel vertek agyba főbe két köteleességét teljesítő csendőrt a garázda oláh legények. Kovács Imre mezőzáhi őrsvezető és Roinka István csendőr, czimzetes őrsvezető vasárnap délután Mezőczikud községben portyáztak. Egyik korcsma udvarán 20—25 férfi nagy lármát és duhajkodást között pálinkázott. Az őrsvezető, mivel este 8 óra után volt az idő s a záróra elmúlt, szépen távozásra szólította fel a garázdálkodókat. Azok félbe is hagyták a mulatozást, mire a csendőrök távoztak. Két legényt, az oláh pap és a bíró fiát igen bántotta ezen szétosztás; elhatározták maguk között, hogy megverik a csendőröket. Tervüket végre is hajtották. Az utcán találtak egy öreg embert és megkérték, hogy tartsa egy kis beszéddel a csendőröket. Az öreg mitsem sejtve, teljesítette óhajukat és beszélgetésbe elegyedett, azonban a két legény hátulról karókkal úgy sujtotta le, hogy a két csendőr eszmélet nélkül rogyott össze. Ekkor oda rohantok a többi czinkosok és botokkal, vasvillákkal ütötték a földön heverő áldozatokat. Kovács őrsvezető állán vasvillát szurtak keresztül, hogy a száján jött ki, Rosinka zsebében egy kulcs is ketté törött az embertelen ütlegektől, melyek csak akkor szüntek meg, mikor már halottnak hitték őket. A záhi őrség a hír hallatára sürgönyözött Ludasra, honnan kijött egy csendőr-hadnagy és csendőr hadbíró, a kiknek sikerült elfogni a főcinkosokat, kik még akkor is lövöldöztek. A rendezők Csenán Vaszi és Tonka Gavrilla, kiket azon nap bezárlítottak a tordai börtönbe. A szerencsétlenül járt csendőrök a vásárhelyi kórházban vannak, de életben maradásukhoz nincs remény.

— **Szülők figyelmébe** ajánljuk Röser tan és nevelő intézetét Budapesten (alapított 1853-ban). E kitűnő hírnévnek örvendő intézet magában foglal 3 osztályu felső keresk. iskolát, mely teljesen egyenrangú az állami, községi és testületi felső kereskedelmi iskolákkal és egy négy osztályu polgári iskolát. Bizonyítványai államérvényesek és az egyéves önkéntességre jogosítanak. Vidéki tanulók az iskolákkal kapcsolatos nevelő internátusba felvétetnek. Értesítést küld Röser János igazgató, Budapest, VI., Aradi-utca 10.

Sz. 282—905.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a mocsai kir. járás-bíróságnak 1905. évi Sp. I. 300/2 számú végzése következtében Táby Elek mocsai ügyvéd által képviselt alsó- és felsőszováthi hitelszövetkezet javára Moóré Etelka férj. Zsigmond Miklósné s társai ellen 900 kor. s jár. erejéig 1905. évi július hó 24-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 2336 koronára becsült következő ingóságok, u. m. Moóré Etelkánál Alsószováthon levő terményei, u. m.: lóhere, függő-törökbuza termés, buza, szalma, 3 kas méh, lóherszéna, léceskas, szőlő és gyümölcs-termés és 1 fenyő-gerenda; Nagy Istvánnál 2 tehén borjútól, 20 juh és Manasszész L. Istvánnál 2 tehén, 2 tulok és 10 drb juh nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a mocsai kir. bíróság 1905-ik évi V. 239/2. számú végzése folytán 900 kor. tőkekövetelés, ennek 1905. évi február hó 21. napjától járó 8% kamatai, 1/3% váltódíj és eddig összesen 142 kor. 40 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Alsószováthon a helyszínen és alperesek lakásán leendő megtartására 1905. évi augusztus hó 30-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni. Amennyiben az elárverezendő ingósá-

gokat mások is le és felülfoglalták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Mocson, 1905. évi aug. hó 12-én.

Ferenczy György,
kir. bír. végrehajtó.

Az egészség a fő!

melyet csakis kellő szellőztetés által érhetünk el

BECK KAROLY

szabadalmazott ablakszellőztető-készülék-készítő
Budapest, VIII., József-utca 28.
Szabadalmi szám 16794.

BECK KÁROLY-féle ujonnan feltalált és szabadalmazott ablakszellőztető készüléke.

Magyar gyártmány, mely most már felülmulja az összes külföldi és mostanáig alkalmazott szellőzőket, úgy czélszerűségben, jóságban, mint olcsóságukban. Minden ablakra alkalmazható. Egészségügyi szempontból 45% nyitás által légvonat kizárva.

Ablakszellőztető-készülékeim használatban vannak a következő nevezetesebb helyeken: Budapest, Nemzeti Kaszinó, Kossuth L.-utca. — Kereskedelmi Minisztérium, Budán. — Ref. főgymnázium, Deák-tér. — Magy. kir. Ludovika Kispesti állami elemi iskolában s több kórházakban és iskolákban, a fővárosban és vidéken, kitűnőnek bizonyult.

Megrendelések úgy Budapesten, mint a vidékre gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ablak-szellőzők 7 kor. 60 fill.-től feljebb — Költségvetések ingyen és bérmentve. —

Több mint 3000 drb már használatban van Számítalan elismerő levél van kezzeimben, mely a t. közönség meglegedését nyilváníti. — Mérték vétele végett sziveskedjék hozzám fordulni. Mindennemű épület és műlakatos munkát készítek a legjobb kivitelben.

Beszterczén egy magános
urinő kedvező feltételek
mellett teljes ellátásba fo-
gad iskolás leányokat. —

Bővebb felvilágosítás kapható:

Fleischeralle 15. sz.

Bérbe vagy életjáradék

mellett vétetik egy

100—500 holdas birtok.

Bértartam: 12—19 év.

Részletes ajánlatokat a ki-
— adóhivatal továbbít. —

„Jelige 100—500“.

KERESKEDELMI IRODA BUDAPEST, KEREPESI-UT 65.

Küldemények utánvét mellett.

Szenzációs teljes komplett remek ágykészlet rumburgi vászonból, 2 párna, 1 kaprice, 1 paplan áthuzat, szegélyes, divatos minta 4 frt 90 kr.

Ajour kidolgozás 6 frt 50 kr. Kézi slingelés 7 frt 50 kr.

Kelengyevászon valódi és legfinomabb 6 frt 90 kr.

Különlegesség: Double-selyem imitáció paplan, felül és alul két színben remekül kidolgozva, mindkét oldalán használható, minden színben csak 6 frt 90 kr.

Menyasszonyi és csecsemő-kelengyék már 7 frittól feljebb.

Remek 6 személyes kávék készlet, minden színben csak 95 kr., 1 frt 40 és 1 frt 90 kr.

Finom ajour 6 személyes kávék készlet, minden színben 2 frt 20 kr., 2 frt 90 és 3 frt 45 kr.

Remek 6 személyes vászon Damaszt-garnitúra csak 2 frt 10 kr., 1 frt 90 kr., 3 frt 40 és 3 frt 90 kr.

Szép mintázott vászon törülköző 6 drb csak 1 frt 25 kr., 1 frt 72, 2 frt 90 és 2 frt 10 kr.

30 rőfös csoda vászon csak 3 frt 65 kr.

30 rőfös vég bőrvászon csak 4 frt 15 kr.

30 „ „ irlandi vászon csak 4 frt 95 kr.

30 „ „ gyöngy vászon csak 5 frt 45 kr.

30 „ „ rumburgi vászon csak 5 frt 60 kr.

30 „ „ prima rumburgi vászon csak 6 frt 40 kr.

50 „ „ rumburgi vászon csak 10 frt 40 kr.

30 „ „ jó chiffon csak 4 frt 65 kr.

30 „ „ R. chiffon csak 5 frt 40 kr.

30 „ „ R. R. chiffon csak 6 frt 85 kr.

30 „ „ csikos kanavász csak 3 frt 25 kr.

30 „ „ csikos vagy kockás prima kanavász csak 4 frt 55 kr.

30 „ „ speciális kanavász 5 frt 40 kr.

30 „ „ fehér csikos csínvat 6 frt 35 kr.

30 „ „ fehér virágos csínvat 7 frt 40 kr.

Varrás nélküli vászonlepedő 2 m. hzsszá és 1 1/2 m. széles csak 92 kr.

Ugyanaz remek vászonból 1 frt. 5 kr.

Atlasz-selyempaplan minden színben, gyönyörű kivitelbe 7 frt 50 kr

Ugyanaz divatos fodorral 10 frt 50 kr.

Paplan-gombok selyem paszomány kézimunka, tucatja 30 kr.

Egyébként minden e szakmához tartozó legfinomabb árukkal is szolgálhatunk s tekintettel arra, hogy csakis direkt gyárat képviselünk, ugyanoly, aránylag mesés olcsó árakban szállíthatjuk.

Még nem felelő visszavétetik.

Creaszlepedő legfinomabb, varrás nélküli 1 frt 35 kr.

Remek női ing vászonból kézi himzéssel 85 kr., 1 frt 15 és 1 frt 55 kr.

Remek női chiffon ing schweizi himzéssel csak 1 frt 10, 1 frt 42 és 1 frt 74 kr.

Remek női háló corzeta, nagy választékban csak 98 kr., 1 frt 25 és 1 frt 56 kr.

Remek női chiffon nadrág 90 kr., 1 frt 18 és 1 frt 45 kr.

Remek női chiffon alsószoknyák, himzéssel csak 1 frt 35, 1 frt 75 és 2 frt 25.

Legujabb női ajour vászon ing mesés olcsó ára csak 1 frt 65 kr.

Remek cloth és posztó alsó szoknyák csak 1 frt 65, 2 frt 15 és 3 frt 22 kr.

Férfi ing, legdivatosabb, finom angol batiszt, puha mellű különlegesség 1 frt 55 kr.

Férfi ing, redős, vagy piké mellű legjobb R. chiffonból csak 1 f. 40 kr.

Férfi háló ing legjobb chiffonból divatos mintában csak 1 frt 15 kr.

Selyem cloth paplan, remek munka, minden színben csak 3 frt 95 kr.

Cachemir paplan ép úgy készítve 3 frt 85 kr.

Női és férfi legujabb eqttist divat zsebkendők fehér és mintázott, tucatja 1 frt 75 kr.

Harisnyák, női és férfi, minden árban és minőségben, legjutányosabban.

Pohártörők vászonból, tucatja 96 kr.

Paplanhuzatok mérték után, finom vagy erős szálú vászonból varrás nélkül, egy szélességben 2 frt. Ugyanaz szegélyekkel 2 frt. 50 kr.

Férfigallérok a létező legjobb és legfinomabb minőségben tucatja 1 frt. 80 kr.

Ugyanaz közép jó minőségű tucatja 1 frt. 20.

Nyomatott Adi Árpád könyvnyomdájában Maros-Vásárhelyt.